

Posudek bakalářské práce Heleny Trkové

Rané dílo Garcíi Márqueze: *V-echna pína sv ta* ve srovnání se *Sto roky samoty*

Vedoucí práce: prof. PhDr. Anna Housková, CSc.

Oponent: PhDr. Dora Poláková, Ph.D.

Samostatně zvolené téma je svým rozsahem a pojetím přiměřené pro soustředěnou bakalářskou práci. K dosažení výsledku přispěla jedna zásadní kvalita: Helena Trková má smysl pro literární dílo, přičemž jeho interpretaci chápe spíše významovou vrstvou (zmiňuje například význam ořezávání, postihnout šlhubitější dosah). Pojímá se na jedné straně s intenzivním zájmem z četby prvního románu Garcíi Márqueze, na druhé straně s prostudováním dostatečné a dobře vybrané odborné literatury.

Téma je jasné a rozlehlé, nikoli podle předem daných špovinných polofek rozboru, nýbrž podle potřeby interpretace románu *V-echna pína sv ta* (La hojarasca). Názvy kapitol ufl samy o sobě naznačují, jak bude dílo viděno, které aspekty jsou z autorčina pohledu klíčové: Kompozice, Macondo, Násilí, Smrť, Atmosféra, Magičnost a absurdita, Antická tragédie, Motiv času (zde ovšem nejde pouze o tematickou rovinu), Samota. Pohledu na toto dílo prospělo srovnání se *Sto lety samoty*, v němž ostřeji vyvstane osobitost raného románu: je nejen jednodušší než vrcholného románu, ale dílem kompozičně složitější, jehož jednotlivé tematické aspekty mají elementárnější a zároveň mnohoznačnější podobu. S citem pro hlubší působení textu autorka vystihuje situaci materiálně a hodnotově rozvráceného Maconda, jímž se přehnal šmrť severoamerické banánové společnosti (s výstižnou interpretací názvu románu, dočasně uvedeného nepřítelů), atmosféru šzloby a horkač a lyričnost románu, mytický rozměr času, náznakovost vyprávění, jeff jednodušším stylem navozuje větší tajemnost než proslulý šmagický realismus pozdějšího díla Garcíi Márqueze. Z celého rozboru přeceiv vyplyne právě závěro umlecké svébytnosti prvního románu tehdy ještě neznámého spisovatele. S tímto hodnocením osobně zcela souhlasím.

Poukazuje k nim i kapitola v nově srovnání základní narativní situace románu *V-echna pína sv ta*, kde se vyprávěcí generací chystají pohřbit zesnulého lékaře a šcizince proti vůli celé obce, se Sofoklovou *Antigonou*, na níž García Márquez odkazuje mottem svého románu. Autorka zde projevila vnímavost pro flán tragédie, stejně jako na jiném místě prokázala smysl pro typologické hledisko, když vlenila zkoumaný román do kontextu tzv. románu násilí.

Slabší stránkou práce je úroveň odborného vyjádření, do níhož místy zasahuje hovorový styl. Avšak zároveň má autorka celkem zafixovanou odbornou terminologii, práce se sekundární literaturou je zvládnutá, z citátů a odkazů na myšlenky prostudovaných autorů je patrné porozumění, bibliografické odkazy odpovídají normě. Ačasto naopak formuluje dobře, se zaujetím a hlavně se smyslem pro literaturu (jeden příklad: š...stejně jako není smyslem *Sto rok samoty* orientovat se ve složitých rodinných vztazích Buendí, tak není smyslem díla *V-echna pína sv ta* odhalit pravdu. Vzdejme se tedy pokusů přesně interpretovat vypravěče a nechme se vtáhnout atmosférou knihy do jejího světa rozpálených dnů, kde i čas je tak líný, že občas zapomíná jít a tu a tam se stane něco, co se nedá rozumově vysvětlit. Zmiňovaná rozvlácnost a snad i nedotaženost některých postav a událostí je vyrovnávána lyrickou stránkou knihy, která se vyznačuje silnou senzuálností. (s. 20). Měla jsem možnost sledovat průběh psaní práce a oceňuji, že je v ní patrné vyžívání.

Doporučuji práci Heleny Trkové, která splňuje nároky na bakalářskou práci, k obhajobě navrhuji, aby byla hodnocena jako výborná.

Anna Housková

10. 6. 2013